

— Ai să porți rochia argintie sau te ucid, strigă Julia din zona bucătăriei, cum începusem să-i spun eu, căci cu siguranță nu era destul de mare ca să poată fi numită bucătărie în toată puterea cuvântului.

Trecusem de la o casă victoriană cu multe coridoare și atât de vastă încât avea ecou, din suburbiile orașului Chicago, la un adorabil apartament în East Village, măsurând cu totul abia cât fostul meu living. Părea și mai mic acum, după ce-mi desfăcusem bagajele, puseseam toate lucrurile la locul lor și-mi chemasem cele două prietene bune pe la mine. Zona living-sufragerie-bucătărie era delimitată de un uriaș bovindou, dar efectul era mai puțin de palat și mai mult de acvariu. Julia era în vizită numai pentru weekend, pentru această noapte în care chefuiam, dar deja mă întrebuse de cel puțin zece ori de ce îmi alesesem așa o locuință mică.

Adevărul e că o alesesem tocmai pentru că era diferită de tot ce cunoscusem înainte. Și pentru că apartamentele mici erau cam

tot ce găseai în New York, când te mutai aici fără a-ți fi asigurat dinainte un loc unde să stai.

În dormitor, trăgeam de poalele rochiei miniaturale cu paiete și mă uitam la excesiva suprafață de picioare palide pe care o expuneam în seara asta. Mă enervasem, fiindcă primul meu impuls fusese să mă întreb dacă Andy ar crede că etalam prea mult, în timp ce al doilea impuls fusese să-mi dau seama că mie îmi plăcea. Trebuia să-mi șterg de pe hard-ul propriu toate vechile programe Andy, imediat.

— Dă-mi un singur motiv serios pentru care n-ar trebui să port asta.

— Nu-mi vine niciunul în minte.

Chloe intrase în dormitor, într-o creație de designer albastru-închis, care plutea în jurul ei ca o aură. Arăta, ca de obicei, incredibil.

— O să bem și o să dansăm, așa că e obligatoriu să arăți niște piele.

— Nu prea știu cât de multă piele vreau să arăt, am zis. Sunt devotată proaspăt tipăritei mele cărți de vizită cu fată singură.

— Păi, unele dintre femeile de acolo or să-și arate fundul gol, așa că n-o să ieși în evidență, dacă asta te frământă. De altfel, zise ea, făcând semn spre strada de jos, e prea târziu să te schimbi. A venit limuzina.

— Tu ar trebui să-ți arăți fundul gol. Tu ești cea care a făcut plajă goală și a avut zile de beție într-o vilă franțuzească, în ultimele trei săptămâni, am zis eu.

Chloe a schițat un mic zâmbet tainic și m-a luat de braț.

— Să mergem, splendoare. Mi-am petrecut ultimele câteva săptămâni cu Ticălosul Seducător. Sunt gata pentru o noapte în oraș cu fetele.

Ne-am îngrămădit în mașina care ne aștepta și Julia a deschis șampania. Cu doar o înghițitură din băutura efervescentă, acidulată, întreaga lume din jurul meu a părut că se evaporă și n-am mai

fost decât trei tinere prietene într-o limuzină gonind pe stradă ca să sărbătorească o viață nouă.

Iar în noaptea aceasta nu sărbătoream doar sosirea mea aici: Chloe Mills își puna pirostriile, Julia era în vizită și Sara, de curând liberă, trebuia să-și trăiască puțin viața.

*

Clubul era întunecos, asurzitor și înșesat cu trupuri în mișcare: pe ringul de dans, pe holuri, la teigheaua barului. Un DJ mixa muzica de pe o scenă micuță, iar afișe lipite pe toată fațada acesteia dădeau asigurări că era cel mai în vogă și mai sexy DJ pe care îl avea Chelsea de oferit.

Julia și Chloe păreau cu desăvârșire în elementul lor. Eu mă simțeam de parcă-mi petrecusem o mare parte a copilăriei și viața de adult de până atunci la sindrofii liniștite, ceremonioase; aici, parcă aș fi pășit dintre paginile tihnitei mele povești din Chicago drept în chintesența poveștii New Yorkului.

Era perfect.

Am dat din coate, croindu-mi drum până la bar — cu obrajii aprinși, cu părul umed și cu senzația că nu-mi mai folosisem atât picioarele de ani buni.

— Fii amabil! am strigat, încercând să-i atrag atenția barmanului.

Deși habar n-aveam ce însemna de fapt vreuna dintre ele, comandasem deja sfârcuri alunecoase, beton malaxat și țâțe violet. În momentul acela, de maximă densitate în club și cu muzica atât de tare încât îmi zgâlțâia oasele, barmanul nici măcar nu și-a ridicat ochii spre mine. Ce-i drept, era asaltat, și preparatul unui atât de mic număr de băuturi complicate era plictisitor. Dar eu aveam o prietenă abțiguită, proaspăt logodită, chită să tocească ringul de dans, care spusese că mai vrea de băut.

— Hei! am răcnit, bătând cu palma în teighea.

— Cu siguranță face tot ce poate să nu te bage în seamă, este?

Mirată, mi-am ridicat ochii — și i-am, *tot* ridicat — spre bărbatul lipit de mine, la barul aglomerat. Era aproape cât un sequoia și a făcut semn din cap spre barman, arătând ce voia să spună.

— La un barman nu țiți niciodată, Panseluță. Mai ales când ai de comandat ce ai tu: Pete urăște să prepare băuturi de fete.

Bineînțeles. Era norocul meu să întâlnesc un tip superb, la numai câteva zile după ce jurasem să nu mă mai încurc niciodată cu bărbați. Un tip cu accent englezesc, pe deasupra. Universul era o jigodie amuzantă.

— De unde știi ce voiam să comand?

Surâsul meu ștregăresc s-a lăbărțat, sperând să fie pe potriva zâmbetului său, dar, foarte probabil, arăta mult mai cherchelit. Eram bucuroasă de paharele/băute până atunci, pentru că Sara cea Trează i-ar fi răspuns monosilabic, dând din cap jenată, și ar fi terminat scurt.

— Poate că aveam de gând să cer o halbă de Guinness. Mai știi?!

— Nu prea cred. Te-am văzut comandând băuturici violet toată seara.

Mă urmărise toată seara? Nu mă puteam hotărî dacă asta era fantastic sau puțin înfricoșător.

Mi-am mutat greutatea de pe un picior pe celălalt și el mi-a urmat mișcărilor. Avea trăsături ferme, cu o bărbie puternică și pomeți bine reliefați, ochi ce păreau luminați launtric pe sub sprâncene groase, negre, iar în obrazul stâng i s-a ivit o gropiță, când zâmbetul i-a înflorit pe buze. Bărbatul ăsta avea cu mult peste un metru optzeci și un piept pe care mâinilor mele le-ar fi luat mult timp să-l exploreze.

Hello, Big Apple¹.

Barmanul se întoarse, apoi se uită la tipul de lângă mine, așteptându-l să vorbească. Frumosul meu străin abia de-și ridică vocea, dar era atât de profundă, că se propaga fără efort:

¹ Big Apple — poreclă pentru New York City. (N.t.)

— Trei degete² de Macallan, Pete, și orice dorește doamna. A așteptat ceva, nu?

Se întoarse spre mine, cu zâmbetul acela care făcea să se anime brusc ceva ce dormita adânc în pânțelele meu.

— Câte degete ai vrea?

Cuvintele lui mi-au explodat în creier și adrenalina mi-a inundat venele.

— Cum ai spus?

Inocență. A îmbrăcat-o ca pe o haină de probă, întinzând-o peste trăsături. Cumva, a făcut-o să aibă efect, dar, după cum i se îngustaseră ochii, îmi dădeam seama că nu exista nicio singură celulă inocentă în corpul lui.

— Chiar mi-ai oferit trei degete? l-am întrebat.

El a râs, punând cea mai mare mână pe care o văzusem vreodată pe tejgheaua barului, chiar între noi. Degetele erau de genul acelor care pot cuprinde o minge de baschet, făcând-o să pară mică.

— Panseluță, cel mai bine ar fi să începi cu două.

M-am uitat mai bine la el. Ochi prietenoși, stând nu prea aproape de mine, dar destul de aproape ca să știu că venise în partea asta a barului special ca să-mi vorbească.

— Ești bun la insinuări.

Barmanul răpăi în tejghea cu nodurile degetelor și-mi ceru comanda. Mi-am dres glasul, îmbărbătându-mă.

— Trei felajii.

I-am ignorat pufnetul enervat și m-am întors spre străinul meu.

— Nu vorbești ca o newyorkeză, a zis el, zâmbetul pălindu-i puțin de pe buze, dar continuând în ochi.

— Nici tu.

— *Touché*. Născut în Leeds, am lucrat în Londra și m-am mutat aici acum șase ani.

² Măsură pentru whisky, de cca. 25 de mililitri. (N.t.)

— Cinci zile, am recunoscut, arătând spre pieptul meu. Din Chicago. Compania pentru care am mai lucrat și-a deschis un birou aici și m-a adus înapoi ca să conduc departamentul Finanțe.

Frână, Sara! Prea multe informații. Așa încurajezi hărțuitorii.

Trecuse atâta timp de când nici măcar nu mă mai uitasem la un alt bărbat! În mod cert, Andy fusese un maestru în acest tip de situație, dar, din păcate, eu nu mai știam să flirtez. Am aruncat o privire în spate, unde mă așteptam să le văd dansând pe Julia și pe Chloe, dar nu le-am putut descoperi în forfota de trupuri de pe ring. Eram atât de ruginită în ce privește ritualul acesta că, practic, mă simțeam virgină din nou.

— Finanțe? Și eu sunt om al cifrelor, zise el și așteptă să mă uit iarăși la el, înainte de a-și întinde zâmbetul pe față. Mă bucur să văd și femeii ocupându-se cu asta. Prea mulți morocănoși în pantaloni, ținând ședințe doar ca să se audă unii pe alții spunând aceleași lucruri, la nesfârșit.

Cu un zâmbet, am zis:

— Și eu sunt morocănoasă, câteodată. De asemenea, port și pantaloni, câteodată.

— Pariez că porți și *pants*³.

Mi-am mijit ochii.

— Asta înseamnă altceva la britanici, nu-i așa? Mă iei iar cu insinuări?

Râsul lui îmi făcu pielea să se încălzească.

— *Pants* sunt ceea ce voi, americanii, numiți, atât de afectuos, *underwear*⁴.

Când a spus asta, l-a accentuat pe „un”, încât a semănat cu un sunet pe care l-ar fi putut scoate în timpul sexului și atunci ceva din mine s-a topit. În timp ce rămăsesem cu gura căscată la el, străinul și-a înclinat capul, cercetându-mă.

³ Pantaloni, în engleza americană; chiloți, în engleza britanică. (N.t.)

⁴ Lenjerie de corp. (N.t.)

— Ești oarecum naivă. Nu arăți ca și când ai frecventa genul ăsta de localuri.

Avea dreptate, dar era chiar atât de evident?

— Pe-asta chiar nu știu cum s-o iau.

— Ia-o ca pe un compliment. Ești cea mai proaspătă făptură de aici.

Își drese glasul și privi spre Pete, care se întorcea cu băuturile mele.

— De ce duci toate băuturile astea lipicioase pe ringul de dans?

— Prietena mea tocmai s-a logodit. Și-acum facem chestia aia cu petrecerea fetelor.

— Deci nu sunt șanse să pleci de aici cu mine.

M-am blocat și am clipit, uluită. La propunerea asta directă, am fost oficial depășită. Depășită cu mult.

— Să... ce? Nu.

— Păcat.

— Serious? Abia m-ai întâlnit.

— Și deja simt o poftă nebună să te devorez.

Cuvintele au fost rostite fără grabă, aproape în șoaptă, dar mi-au răsunat în creier ca percuția unor talgere. Evident că el nu era novice în acest gen de interacțiune — propunerea de sex fără obligații — și cu toate că eu eram, când s-a uitat la mine în felul acela, am știut că eram gata să-l urmez oriunde.

Toate paharele pe care le băusem au părut să-și facă deodată efectul și m-am clătinat puțin, în fața lui. El m-a prins cu o mână de cot, sprijinindu-mă, și a surâs ștregărește la mine.

— Încetișor, Panseluță.

Am clipit ca să revin la realitate, simțind cum creierul mi se limpezește puțin.

— Okay, când îmi zâmbești așa, îmi vine să mă arunc pe tine. Și martor mi-e Domnul că a trecut o veșnicie de când am fost tratată cum trebuie de un bărbat.

L-am măsurat din priviri de sus până jos și orice pretenție de conversație politicoasă a dispărut.

— Și ceva îmi spune că ai putea să îndeplinești mai mult decât bine rolul ăsta — adică, Sfinte Sisoie, uită-te cum arăți!

Și m-am uitat eu. Încă o dată. Am tras aer în piept să mă calmez și mi-a ieșit în întâmpinare zâmbetul lui amuzat.

— Dar eu nu m-am cuplat niciodată la întâmplare, cu vreun necunoscut la un bar, iar aici sunt cu prietenele, sărbătorind căsătoria fantastică pe care o s-o facă una dintre ele, așa că — mi-am luat băuturile comandate — asta o să facem.

El a înclinat o dată din cap, încet, zâmbetul devenindu-i puțin mai vioi, de parcă tocmai ar fi acceptat o provocare.

— Okay.

— Ne vedem mai târziu.

— Nu pot decât să sper.

— Poftă mare la cele trei degete, străinule!

El râse:

— Poftă mare la feleții!

*

Le-am găsit pe Chloe și pe Julia la o masă, prăbușite și asudate, și am așezat paharele în fața lor. Julia a împins unul spre Chloe și l-a pus pe celălalt în dreptul ei:

— Fie ca toate felețiile să-ți alunece pe gât la fel de ușor!

Cu acestea, și-a potrivit gura pe buza paharului, a ridicat ambele mâini în aer și și-a dat capul pe spate, înghițind tot conținutul odată, fără să clipească.

— Măi, să fie, am bombănit, holbându-mă la ea cu venerație, în timp ce Chloe a izbucnit în râs, lângă mine. Așa ar trebui s-o-nghit?

Mi-am coborât vocea, uitându-mă în jur:

— Ca pe o adevărată feleție?

— E un miracol că încă mai am reflexul de icnire.

Julia se șterse, oarecum fără delicatețe, cu antebrațul la gură și pe bărbie, explicând: